

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg føler mig nu ikke som anfører, og jeg vælger som alle andre ordførere selvfølgelig selv mine ord og tager det nøjagtig så alvorligt, som det passer mig, og det gælder os alle 179 herinde.

Men jeg har ellers taget ordet for at svare på det, der bliver spurgt om: Hvorfor jeg ikke vil stemme for et forbud. Jeg synes, jeg begrundede det – måske lidt indirekte. Det er simpelt hen, fordi det er forbudt, og det plejer ikke at være Folketingets vane eller praksis at vedtage love om at forbyde noget, som klart og utvetydigt og for alle bekendt er forbudt.

Hvis man alligevel gjorde noget sådant, ville det nemt få karakter af brod til en bestemt side, af særlov, og det er der ikke brug for. Det er forbudt, vil jeg sige til fru Tove Fergo, og derfor er et nyt forbud totalt overflødigt.

Bruno Jerup (EL):

Ja, at der er nogle, der forsøger at slå plat, og at der er nogle platurer, det er der ingen tvivl om. Spørgsmålet og problemet i denne sammenhæng er, at der er så mange af dem. Én ting er, at der er nogle fra den alleryderste højrefløj, der skal finde nogle populistiske sager at slå sig op på en gang imellem. Det er så, hvad det er; man får altid en klar undertone af, at de ikke kan lide de fremmede, og den skal lige have en ekstra tak en gang imellem.

Det interessante er så, at det lykkes åbenbart at få både De Konservative og åbenbart også dele af Venstre med, men det er da glædeligt at se, at det i hvert fald kun er dele af Venstre, der er med på det platureri.

For sagen er jo, at det er forbudt i Danmark. Sagen er, at det er også forbudt at tage til lande, hvor det er forbudt. Og det, som mange af ordførerne glemmer, er, at i de fleste af de lande, som de refererer til, og som man typisk tager til, hvis man er flygtning eller indvandrer i Danmark, f.eks. fra Afrika, er det allerede forbudt.

Det vil sige: Hvad er der tilbage? Er der nogle eksempler? Findes der ét eneste eksempel på et land, hvor det er tilladt, og hvor en forælder fra Danmark tager hen? Kan man bevise det, eller har man hørt om det, eller er det rent slag i luften?

Det ligner mest et slag i luften, men desværre et slag, som bliver fulgt op af en masse andre, som åbenbart ikke bekymrer sig spor om realiteterne, ikke det mindste om realiteterne, men alene interesserer sig for, om man nu endnu en

gang kan få lov til at sige: Alle de dér fremmede er søreme også nogle forfærdelige nogle.

Sagen er jo, at der i brede kredse blandt indvandrere og flygtninge er en modstand imod det her, og at også de, der vokser op i Danmark, i høj grad er imod det her. Det skal vi selvfølgelig styrke, og det handler bl.a. om at styrke det kulturskift, kan man godt kalde det, som i høj grad sker ved, at de vokser op i et andet land, de vokser op i Danmark. Det skal vi selvfølgelig støtte.

Men det støtter vi ikke ved at putte forældrene hverken 4 eller 8 år i fængsel; det er en fuldstændig absurd tankegang, at det skulle være noget, som kunne ændre den fundamentale kultur, det kulturskift, som skal til, for at man faktisk forstår, at det er en forbrydelse mod pigerne. Det må vi selvfølgelig arbejde på på anden måde.

Og så understreger jeg endnu en gang: Det er forbudt i Danmark, det er forbudt at tage til andre lande, hvor det er forbudt, og så komme tilbage til Danmark. Problemet er både i det ene og andet tilfælde: Hvordan fører man en retssag af den art?

Det tredje problem er: Hvis det nu lykkes for den samlede hob af borgerlige at fremskaffe et eksempel, hvor en forælder er taget til et land, hvor det er tilladt, og kommer hjem med en pige, der er omskåret, hvordan fører man så sådan en retssag? Den kan ikke føres. Det ved man godt, og jeg går også ud fra, at det er grunden til, at fru Birthe Rønn Hornbech holder fingrene væk fra den snavsekasse, I er kommet ind i her, for hun ved godt, at den retssag kan aldrig nogen sinde føres, og derfor er I nogle platurer. Problemet er, at der er så mange af dem.

Tak for ordet.

Anden næstformand (Henning Grove):
Vi bruger ikke de udtryk her!

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Ja, altså jeg har yderligere et spørgsmål til hr. Arne Melchior. Det er jo ganske fornuftigt, det lyder jo fornuftigt. Hvis en ting er forbudt i forvejen, hvorfor så indføre nye forbud? Det er da klart nok, det er der da ingen grund til.

Men så vil jeg spørge hr. Arne Melchior, eller det er måske nærmest justitsministeren, der skal spørges: Hvordan retsforfølger man så forældre i Danmark, der har ladet deres piger omskære i